

ELŐFIZETÉSI FÖLTÉTELEK.

Vidéken és Léván házhoz küldve:

Egy évre 5 frt — kr.
Három hónapra 2 frt 50 kr.
Három hónapra 1 frt 25 kr.

Előfizetési pénzek postautalvánnyal küldhetők.

Egyes számok 12 kr-ával kaphatók a kiadóhivatalban.

BARS.

HIRDETÉSEK.

Négyhasábos peit-sor egyszeri közlésért 7 fr.
kétzerért 6 kr, többszörért 3 fr. szétér 5.
Bélyegdíj minden egyes beiktatásért 30 kr.

A nyitásban:
minden négyhasábos garmond sor díja 15 kr.

Vélünk összekötöttesben levő hirdető-írdák, elő-
fizetőink, vagy a gyakori hirdetőik tetemes díj-
kedvezményben részesülnek.

KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS TÁRSADALMI HETILAP; EGYSZERSMIND BARSVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

A kéziratok a szerkesztőséghez: (Zöldkert-utca 33. sz.) küldendők.

Kéziratok vissza nem adatnak.

FELELŐS SZERKESZTŐ: HOLLÓ SÁNDOR.

Megjelen: hetenként egyszer,

←→ vasárnap reggel. ←→

A hirdetéseket, előfizetéseket s a reklamációkat a kiadóhivatalba:

(Takaré- és Hitelintézet épület) kérjük utasítani.

A LAP KIADÓJA: NYITRAI ÉS TÁRSA.

HIVATALOS KÖZLEMÉNY.

I.

Barsvármegye alispánjától.

Meghívó.

Barsvármegye törvényhatósági bizottsága a vármegye főispánjának intézkedése folytán folyó évi szept. hó 10-én, délelőtt 11 órakor, Ar-Maróthon a vármegyház termében

rendkívüli közgyűlést

tart, melynek egyetlen tárgya: a vasutügyi bizottság előterjesztése.

Ar-Maróthon, 1892. szept. hó 1-én

alispán helyett:

Dr. Ruffy, főjegyző.

II.

Léva város tanácsa.

Hirdetmény.

Az 1892. évi XV. t. cz. 3. § a által nyújtott kedvezmény alapján mindazon szőlősgazdák, kik szesz italok kimérésével, vagy kis-mértékben való árusításával nem foglalkoznak, bor-italadó fejében a saját-termésű boraiktól a háziszükségletre szánt bormennyiség után 1893. év január 1-től kezdődőleg csakis az eddigi borfogyasztási adónak megfelelő részét, vagyis városunkban bor után hektoliterenként 1 frt 35 krt, bormust és czeftre után hektoliterenként 1 frt 1 krt tartoznak fizetni.

A fenti kedvezményt elnyerni ohajtó szőlősgazdák felhivatnak, hogy ebbeli igényüket f. év es hó 10, 11. és 12-ik napján Léva város tanácstermében a megbízott városi tisztviselőnél nevüknek, házszámuknak, a házbeliek számának, — a szőlőbirtok terjedelmének, a házi fogyasztásra felhasznált bor évi átlagos mennyiségének, a folyó évben remélhető termésnek, a házi fogyasztásra és nagyban, vagyis 1893. évtől kezdve 56 litert tevő mennyiségben való eladásra szánt bormennyiségnek megjelölésével okvetlen jelentsék be.

Léva, 1892. évi szeptember 1-én.

Máriássy István,
polgármester.

Az életbiztosítás.

Még a mai korban is, mikor az elemi csapások enyhítése céljából komoly emberek komolyan gondolkoznak az elemi károk biztosításának állami kezelése és kötelezővé tétele felől, mikor a biztosítás üdvös eszméje napról-napra jobban hódít, mikor már nemcsak a tűz és jégverés ellen, de a tengeri vihar kártételei ellen, a bal-esetek, az ablakbeverés, sőt a sorsjegyeken a huzáskor bekövetkező esetleges veszteség ellen és még ki tudná mi ellen is lehet biztosítani, — még ma sem fordítanak elég gondot, különösen hazánkban, az életbiztosítás nagy fontosságára.

Pedig megérdemelné s valóban úgy is van, hogy szegénynek, gazdagnak egyaránt önmaga és családja iránt való szoros kötelessége, hogy ne csak házat biztosítsa a tűz, vetését a jégverés által okozott kár ellen, de biztosítsa a legbecesebbet, háztartása, gazdasága- s mindennemű foglalkozásában leghasznosabb munkaerőt: saját kedves magát.

Az ember élete, munkaképessége tömérdek támadásnak, sok esélynek van kitéve s ki az, ki biztosan ígérhetné magának csak a holnapit napot is? Ki az, ki biztos lehetne arról, hogy a most eleven, ürge szellemi és testi erejének virágában levő ifju élte alkonyán nem veszti el szellemi vagy testi erejét, úgy, hogy önmagát és családját eltartani képtelenné válik? Hjah, bizony! Életünk bizonytalan, rövid; nem toldhatjuk meg egy araszsal sem.

Már pedig akár lankadjon testünk ereje, akár gyengüljön lelkünk világa, akár érezzük az aggkor gyengeségét, akár legyünk az Isten kegyelméből idősebb korunkban is teljes munkaerőnkben s keresetképeségben: min-

den esetben nagyon jól fog esni, ha körülményeinkhez mért, kisebb-nagyobb tőke áll rendelkezésünkre. A szegénynek nyomorát enyhíti a pénz, a gazdagnak önértékét emeli, lelki nyugalmat biztosítja a tudat, hogy bármit hozzon a sors sujtó keze, vagy munkarejének megfelelő tőke áll rendelkezésére, vagy halálában sem válik értéktelen hullává. Avagy nem visszás állapot-e az, hogy házat, vetését, ökrét, juhát elemi csapás, dögvész ellen biztosítja, csak magamagát, a legértékesebbet nem?

Az életbiztosítás 186 éves fejlődése teljesen igazolta annak üdvös voltát s dacára annak, hogy a valószínűségi számítás alapján a kockázat olyképen van megállapítva, hogy a biztosító társaságok minden esetben nyerjenek, a biztosítottnak mégis előnyös. Addig, míg a biztosítás csupán halálesetre szolt, nagyon egyoldalú volt s nem lehetne csodálni, hogy akadhatnak, kik ettől idegenkednek s helyesebbnek tartják, hogy bizonyos részét évi jövedelmükből félretelve, maguk igyekeznek tőkét gyűjteni hátrahagyandó családjuk számára.

Hiszen ha bizonyos volna, hogy megéri azt a kort, míg a tőkét összegyűjthetik s ha — kivált közép módal bíró egyéneknek — bizonyos volna, hogy lesz elég lelki erejük a kitűzött összeget kéréltlenül s minden időben félretenni és a családnak, hogy a kezeik között levő tőkét idő előtt felhasználják, ellenállani: nem is volna az rossz. De hol a bizonyosság?

Ámde manapság az életbiztosítás nemcsak ez alapon nyugszik; sőt csak ritka esetben lehet azt ajánlani, hogy valaki pusztán esetleges elhalásának esetére biztosítson, mert az esetek legtöbbszörében célszerű olyképen biztosítani, hogy bizonyos számú évek múlva, 10—15—20 vagy több év múlva,

még életünkben valamely tőkét vagy tetszés szerint életjáradékot kapjunk, összekombinálva azzal, hogy esetleges korábbi elhalalozásunk esetén szeretneink, a gyámol nélkül maradt család, a biztosított tőkében istápot találjon.

A fentebbi módon eszközölt biztosítás már kétségtelenül a legjobb tőkegyűjtési mód, a mely a mellett, hogy a szomorú esélyre biztonságot nyújt, a kedvezőbb esetben oly társulatoknál, a melyek az életbiztosítást nem a részvényesek dividendájának emelése céljából üzik, hanem a biztosítással elvállalt kockázatok után fenmaradt hasznot maguk között osztják fel: bizonyos célszerű és jövedelmező pénzkamatoztatás. Mert ilyen esetben és ilyen társulatoknál a biztosított egyúttal a társulat részvényese, vagyis inkább a társulat vagyonának s jövedelmeinek társtulajdonosa lesz s abban befizetéseinek arányában osztozik.

Mindezeknél fogva nem mulaszthatjuk el olvasóinkat az életbiztosítás nagy fontosságára figyelmeztetni.

Az ember viszonya istenhez Euripides tragediaiban.

Ira: CSEREI JÓZSEF.

Látszólag az istenek ellen, de tényleg a papoknak szól, mikor a jövendölésekkel való visszaéléseket kárthatja. Sok hamisat, kevés igazat mond a jós, az emberek jóstehetsége hiábavaló semmi; nem az istenek a hibásak, hogy a jósok csalnak. Általános jellemvonás a régiéknél, hogy a baj okát nem az ember vágyaiban és szenvedélyeiben keresik, hanem az istenekre hárítják, kik őt jelek által félrevezetik, mint már Homerosban olvasható.

A Kyklopsban a vad természeti erő a titanok és gigások harcának utóhangjául tekinthető, nem alkalmazandó a művelt társadalmi viszonyokra. A művelt állam az

A családi viharos jelenetek egymást érték nap nap után, melyekre a nő bő anyagot szolgáltatott, s melyet a férj nem nézhetett behuny szemmel, a nélkül, hogy nevére, becsületére szennyfolt ne tapadjon.

Egy téli estén szintén ilyen kellemetlen eset adta elő magát, mely végzetessé vált mindkettőjükre.

Szeréna, férjével a bálban volt, hol annak eléggé alkalma volt tapasztalni, mi-ben keres kárpoztást a nő, ha a házasság élet rá nézve teljesen unott. Az a kihívó kaczérokodás, melyet a boldogtalan asszony ott férje szemelátára véghezvit, előkészítette azt a drámát, mely aztán később lejátszódott. Komor hangulatok közt kísérté haza nejét a bálból. Nem tett neki személynást, szívébe rejté a fájdalmat.

Néhány nap múlva hangversenyt tartott egy jó hírű művész a városban s Szeréna lázas gyorsasággal készült toilettel elkészék, s midőn a komorna rendbe hozta öltözetét, férjéhez küldé jelenteni, miként készen van az indulásra.

Kevés vártatva belépett a férj.

— Asszonyom, ön a hangversenyre szándékozik menni? — kérde s halvány arca lángba borult.

— S mi különös van abban?

— Az, hogy én önnek megtiltom az elmenetelt!

— Ön? . . . és mi jogon?

— A férj jogán, érti asszonyom?!

A szeszélyes asszony megdöbbenve tekintett halvány férjére, ki még eddig ilyen módorban nem szolt hozzá; de ismét fel-

TÁRCZA.

Szeréna.

Haikán suttogatok gyászos ciprusok, hadd pihenjen az a nyugtalan szív, melyre egy tengernyi fájdalom borult, míg el tudott esendenedni!

Hagyjátok el a vén hársak ágait, csövegő madárkák, nem a ti számotokra való hely ez, hol vidám dalt zenghetne ajkatok! Sötétség, halál országa ez a darab hely, hová csak fájdalmát elsírni jön a lélek. . .

Miért rezegsz tündöklő napsugár e két mohos siroszlop körül? Ragyogásod itt nem fakaszt életet; kihalt itt minden a fekete rácson belül!

Köbor szellő! mely nesztelenül suhansz végig a park fái között, s ti aszott koszorudarabok, melyek szorosan tapadtok e fekete obeliszkekre, beszéljétek el a titkot nekem, melyet az ódon épület berozsdásodott ajtói csak részben árulnak el; miért borong e megdöbbenő némaság itt és amott, s miért oly kihalt itt az élet?

*

Még csak olyan kicsike leány volt Szeréna, s már is hódolat vette körül. A méltóságos papa, ki utolsó sarját látta benne a haldokló félben lévő főuri családnak; a méltóságos mama, kinek meszezható tervei a kis leány személyében voltak összpontosulva: odahelyezték egész tekintélyüket a kis makranczos „czukroskám” lábai alá, hadd legyen puha a talaj a kis talpaknak.

A cselédség finom izítés szerint volt összeválogatva, a melyeknek arczulata pedig kiállhatatlan lett a kis zsarnok szemei előtt, vagy vigyázatlanul kiszalasztott öszinte szó miatt haragot vont magára, rögtön elboacsátott.

Hja! nagy a distanczia egy született főuri sarj és egy plebejus között.

A rózsaköröt átítit guvernante, kinek fejében kötet számba szaporodtak a keserű élettapasztalatok, szemet hunyt a kis fajvirág csinjaira; emlékezetben tartván amaz ismert közmondást: hallgatni arany.

A mosolygó, alázatos kertész kész volt a legnagyobb neheztelést venni árva fejére; de a kis urnő pusztításait, melyekben az egész vandalizmussal járt el, el nem árulta volna soha. Hiába! a kenyér, az a sovány kenyér, jó az éhes szájba.

A többi szolgálatot tevő nép számba sem jött; páriák voltak, kiknek meghajtott derékkal kellett a parancsot teljesíteni. Még a vén dajka is, kinek arca a család szolgálatában ráncosodott meg, kikereste ruhájának azt a részét, hol nem fáj a csók, mit lopva odanyom.

Ez a hódolat s dédelgetés kísérte át Szerénát a gyermekéveken keresztül, hogy az élet másik szakában meghozza keserű gyümö'cseit. Azokat saját magának kellett leszakasztani az élet fájáról s megizlelni, hogy aztán unottá válják tőlük az élet.

Pedig mily szép az élet, kivált az ifju korban, mikor minden csak dalról s szerelemből beszél; mikor az ábrándok tarka képei megnépesítik a magányt s édes, boldogító álmokká szövődnek össze.

Szeréna is elérte ezt a kort, s szívébe, mint virágos kertbe a pillangó, beröppent oda a szerelem. Talán csak szeszély volt imádatni, szereteteni, ki tudna egy ifju leány szívvilágában otthonos lenni.

A tavasz még el sem hullatta virágait, midőn a méltóságos mama ohajtása teljesülve lett. A főuri család ága büszkén fonódtak össze egy másikkal, melynek törzse messze benyult a letűnt századokba.

De a házasságot vajmi ritkán aranyozák meg a fényes czimerek és ősi család-fák! A boldogság tova tűnik, mint csalfa napsugár onnan, hol a kölcsönös szeretet hiányzik.

Az ifju házaspár megtette a nászutat. Itália derült ege ott látta arcaikon a boldogság fényét s a szerelmet; a zajos Páris látta őket, mint egymásnak turbékoló gerlepárt, hanem az ősi fészkekbe már egy kissé nyomott hangulatban tértek vissza.

Szeréna ugyanis elővette nyugalomba helyezett fegyverét, a szeszélyt, s megkísérlé vele az első támadást, de a férj akaraterején megtört a kísérlet. Ez jeladás volt a harcra.

A harc azután tartott négy évig, belészámítva a kevés fegyvernagyvást, aztán megkötötték az örök békét s új otthonba költöztek, oda a park fái közzé, hol a ciprusok susogják csendes éjszakákon nekik, milyen az eltévesztett élet.

De az örök béke még messze volt s addig a nemesszívű férjnek a pokol minden gyötrelmeit át kellett szenvedni.

Talán a szeszélyes nő is oly mértékben szenvedett, ki tudja?

isteneket tiszteli, holott a Kyklops nem fél Zeus villámaitól, nem is tudja, vajjon Zeus nagyobb isten-e, mint ő. Prometheusból csak a fájdalom csikarja ki a szót, hogy minden istent gyűlöl. De a művelt korban már nem hisz az istenekben, az ily kezdő beszédét: ha az istenek bölcsék, és a hívő lélek nem így gondolkozik istenei felől: nem tudod barátaidat megmenteni, tudatlan isten vagy, ha nem igazságtalan. Ilyen körülmények között a leghatározottabb, legszigorubbán keresztülvitt jellemeknek sem róhatjuk fel, minő Hekabe, mikor isten- és embertől elhagyatva, királyi feje a földig letiporva, fájdalommal közepette így kiált fel: mi tudatlanságból tiszteljük az isteneket. Klytaimestra ingadozik hitében: ha vannak istenek, szép jutalmat nyersz, ha nincsenek, miért fáradjunk? Kreusa kifakad Apollón, a hűtlen szerető ellen, őt leálcazza, de kifakad a költő Jonban Poseidon és Zeus ellen is: nem az embereket kell bűnösöknek mondani, kik az isteneket utánozzák, okozzuk magukat a tanítókat. Hermioné fájdalommal okának egy részét az istenekre hárítja, míg a hírnök Andromachében kételkedik Apollón bölcsesége fölött, Sophoklesnél Oidipus Apollón jóslatát veti meg. Elektra bánatába elmerülve, kétségbe vonja az isteni gondviselést: senki sem hallja meg az istenek közül a szerencsétlen panaszt, nem emlékeznek atyám megöletésére; és ha az ember terve nem sikerülnek, meg van róla győződve, hogy az istenek üldözik s ezek boszujának tárgya, holott nem illik az istenekhez az embereket üldözni.

Az istenek hatalma nagy. Ki az, ki esztelenül gyöngékné mondja őket? Hatalmas szabályozója volt az erkölcsi életnek az istenek mindenhatóságáról szóló hit egy gyermek-népnel. Az erkölcs, sőt a társadalmi megélhetés sarkkövévé teszi a költőt, hogy az isten büntesse meg azt, ki vendégszerettségét megöli vagy szentélyt rabol ki, avagy a barátság érdekében tett esküt megszegi. Másféleképpen nem állhatna fenn a társadalmi rend. Igen nagy az istenek hatalma, erősek ők és törvényök hatalmasan uralkodik. Amit Zeus akar, annak a sorssal együtt végére jár; és az istenek terveinek különféleségéről elmélkedve a király, azon végszavakkal zárja be „Andromache“ művét és több más drámáját, hogy az isten az emberileg nem remélő eseményeknek is tudja módját. Messziről is látják ők cselekedeteinket, a vár falán is át lépnek, váratlanul lépik meg a halandókat, megmentik azt, kit szeretnek: lassan bár, de biztosan lépdel az isten.

(Folyt. köv.)

A gyümölcs tömeges termelése.

Minden foglalkozásnak mozgató ereje azon anyagi vagy, ritkább esetekben, erkölcsi haszon, melyet utána az illető várhat. Miután pedig a gyümölcstermelés is a foglalkozások e neméhez tartozik, itt is egyik főmomentumot képezi azon anyagi javadalom, mely a termelt gyümölcs értékesítése után a termelőre háramlik. A hasznot maga a gyümölcs képezi, s a jövedelmet pedig az értékesítéssel elért pénzösszeg.

Nagy hiba az azonban, hogy még napjainkban is sok téves nézet uralkodik a jövedelem fogalmának tisztázását illetően. A termés hézagossága vagy annak kedvezőtlen értékesítése legtöbbször döntő befolyást szokott gyakorolni, pedig hát eme siker minden kétséget kizárólag azon feltételektől van függővé téve, melyek részben maga a fatenyésztés kivételében, részben pedig az értékesítés gyakorlatában gyöke redzenek. Itt tehát a tapintatos eljárás a következetes okszerűséget elengedhetlenül megköveteli.

Hogy példát hozzak fel illusztrációul, csak azon kérdést vetem fel, vajjon okozható-e a pomológia azért, hogy egyesek sem égbajlat, sem talajviszonyt nem tekintve, csak úgy találmódmórára ültetnek, a mi kezük ügyébe jön s csodálkoznak, ha ekkor nem terem? Avagy lehet-e azért a gyümölcstermelést meddő foglalkozásnak tekinteni, ha esetleg az értékesítés körül oly viszonyok merülnek fel, a melyek a várható jövedelmet esetlegesen redukálták?

Mindenkor a termelő dolga marad az elárúsítás és piacz viszonyaihoz alkalmazkodni s tekintetbe venni azt, hogy nem a magunk, hanem a fogyasztó közönség igényeit respektáljuk. Mindez az értékesítés nagyságára befolyással lévén, erről kívánunk egyet-mást elmondani.

A gyümölcsnemiek értékesítésével éppen úgy vagyunk, mint akár a termelt gabonának elárúsításával. A kis termelő, kinek összes készletét talán 5–10 mázsa szemelés képezi, utalva van azt a legközelebbi piacra vinni s ott megalkudván a helyi viszonyokkal, csupán az árhullámzás esélyei mellett, szerezhet vevőt. Míg a nagyban termelő a lábát sem teszi ki a házból, hanem egész nyugodtan bevárja, míg a vevő őt otthonában felkeresi s a napi árfolyam mellett kötheti meg alkuját. Ez már a természet menetének rendes kifolyása. Az a kisebb termelő, a ki összevéve csupán néhány mázsa gyümölcsöt termel s legtöbbször — az is a hany, annyiféle — sohasem várhatja a vevőt saját házába, hanem mindig utalva marad a legközelebbi piacra vinni s olyképen bocsátani áruba, a mint azt esetleg kéri. A sokféleség már magában véve rossz reklamáció, bátha még e mellett a mennyiség is oly csekély, hogy tömeges számba venni nem lehet?

Pedig ha a gyakorlati életet tekintjük, eme jelenségekkel lépten-nyomon találkozunk. Az a gyümölcsös legtöbbször valóságos quodlibet, a hány fa, annyiféle faj. Van aztán mindenféleből valami s hiányzik az, a mit leginkább keresnek, t. i. az egyféléből a nagy mennyiség. Meggyőződésem alapján határozottan hiszem, hogy a gyümölcs

kereskedő is szívesen kirándulna az egyes termelőkhez, ha ott egyenlő faj mellett nagyobb mennyiséget sejtethne; de így néhány mázsa kedvéért, nem tartja érdemesnek. A termelő eladóra pedig mindenkor előnyösebb marad, ha alkuját otthon kötheti meg, mintsem hogy a piacz változatos és sokszor nagyon is szeszélyes esélyeinek tegye ki magát.

Ott szoktuk már rendszeresen elhibázni a dolgot, a midőn a gyümölcsös alapját vetjük meg. Nem törődünk sem talajunk alkatrészeivel, sem pedig egyálj viszonyainkkal; de még csak azt sem méltatjuk figyelemre, a mit a nagy közönség kereslete tárgyul választ. Egyszerűen követjük saját szánk ízlését s úgy választjuk meg az egyes nem- és fajokat, a mint azt a czifra sallangos név, önszeszélyünk, avagy nem ritkán maga a véletlenség kezünkbe szolgáltatja.

Az ilyképen végzett munka aztán édes mámorba ejt, a melyből csak akkor kezdünk ébredezni, a midőn a termés nem felel meg a várakozásnak s a kilátásba helyezett anyagi haszon nagyrésztben elmarad.

Még csak valami nagy fejtörés sem kell ahhoz, hogy mindezekből az üdvös tanulságot leszármazathassuk.

A gyümölcsnem és faj megválasztásánál mindenkor arra ügyeljünk, hogy mit keresnek leginkább s mit fizetnek meg legjobban. E két körülmény biztosítja leginkább munkánk jövedelmező részét.

De különösen tartózkodjunk az égis magasztalt fajudonságok próbálgatásától. Az ily kísérletezés után biztos hasznot sohasem várhatunk; sőt legtöbbször azon veszünk magunkat észre, hogy hiszékenységünk lépre vitt s a családós vékony jegére kerültünk. A jövedelmező gyümölcsstermelésnél tapogatózunk nem szabad; itt biztos és kipróbált utat kell haladnunk. Becsüljük meg azért a régiebb és kipróbált gyümölcsfajainkat s iparkodjunk inkább okosabb kezelési és szorgos gondozás által azok jobb és tökéletesebb fejlődését elérni. Mindezzel nem fogunk ugyan holmi különleges vagy rendkívüliségeket elérni, de másrészt meg biztosítva leszünk a keserű csalódástól.

Végül pedig a fősulyt mindenkor a tömeges termelésre fektessük. Ha egyszer meg van már állapítva valamely vidék gyümölcsméne és faja, úgy ezeket termeljék nagyban, hogy így a kereskedelem figyelmét magunkra irányítsuk. Manapság a tapasztalat megtanított már arra, hogy sokkal hálásabb és jövedelmezőbb kevésfélék és abból sokat termelni, mintsem a sokfajúság vesszőparipáján nyargalódnunk. Minden vidéknek megvannak egyes fajai, melyek kipróbált termékenységük által honosságot vívtak ki maguknak; ezek termelését vegyük fel munkánk keretébe s iparkodjunk azt a legtágasabb körre kibővíteni.

Gyümölcsstermelésünk ezen iránya a legbiztosabb garanciát nyújtja arra nézve, hogy fáradozásunk nem leend meddő munka s utána az anyagi haszon el nem marad.

— ○ —

Az én virágaim.

Az én virágaim hervadó virágok,
Illatkegyelők zárva . . .
Leborulok rájuk,
Mint az igaz árva.

Halvány a bimbó . . . Az a lány is halvány,
Aki őket adta —
Nem mosolyog arcán
A szerelem napja.

Szemrehányó némán, ha rájuk tekintek,
Ugy összezennének:
„Szegény testvérünknek
Bocsáss meg jó gyermek!”

Sárguló levélkék, hervadó virágok
Suttognak-beszélnék . . .
Leborulok rájuk,
Sír bennem a lélek.

D. F.

Az első pünkösdi rózsá.

Szerelmes volt a Föld a Hajnalba, az ég leányába.

Szegény Föld! nagyon siralmas napokat élt. Bánatában előparancsoltá hatalmas szolgáját, a Szelet. Vegig nyargaltatta vele az egész eget. Tepte, huzta-vonta ruháját az égnek, míg egészen össze nem szakgattá. Recsegett, ropogott minden, a vén sziklafok zuhogva hullott le a Föld kebelére, zuhogott az erdő, meghajoltak nagy fái; mintha a titánok játszanának hatalmas kezekkel egy szörnyű orgonán, olyan hangokat adott a szél. Feihányta haragjában a Föld tüzet egészen az égig. A Hajnal tudta, hogy mért ilyen haragos a Föld, de még nem mutatta magát. A vén Föld akkor elkezdett sirni, zokogni. Vén-könyűi előtörttek. Mindenik könyűjéből egy-egy forrás lett. Azután gyászruhát öltött magára sárga, hulló levelekből, s mintha örökre meghalt volna,

az erdők fáit állította maga felé, csupaszán, rezgő ágakkal, fejfáknak. — A Hajnal nem könyörült rajta. Egy zord felhő mögül kacsingatott le az aglegény Földre.

A vén Föld egyet gondolt. Hátha, hátha, amit el nem ért haraggal, sirással, elérhetné szép szóval, hiszen a Hajnal is nő!

Elkezdte hát magát csinosítani. Szép, tarka ruhát vett zöld erdőből s tarka virágokból. Kebelére rózsát, kalapjához tulipánt tűzött. Azután lassan, lágyan szerelmes szavakat sugdosott. Látod édes Hajnal, milyen boldoggá tennél engemet, ha csak egyszer is rám mosolyognál. Látod, látod!

A szeleket megkötném, többé nem nyargalának fektelenül, mindent felforgatva. Virágillatot emelnének csak s rózsá felhőket; a te uszályod hordozói lennének. Apró szolgálmat, az ekes szavu pacsirtát s a csengő hangú csalógányt küldenem üdvözlésedre. Hullámzó, gazdag vetések, rózsá-ágak hajongnának keltedkor s kedvesen csengne feléd a völgy harangja. Édes Hajnal, fogsz rám mosolyogni? — Így szólt a Föld szellőnyelven. Majd tovább folytatta.

Édes Hajnal — így szólt könyei között — látod, sírok előtted. Édes Hajnal hallgass meg! Milyen szép lesz minden, ha meghallgatsz. A csörgedező, kristályforrás arany pikkelyes haláival mind a tied lesz, hogy legyen miben fürdesd, nymfáiddal együtt, rózsá arcodat. Tied lesz az erdő a csendes berekben legelésző, karsu özikkel, a kékszemű ibolyával, a szelíd gyöngyvirággal; tied minden dalos madár; a bús fülemüle, a füttyülő rigó; tied lesz a sziklára futó borostyán, a király-sas fészkevel, az örökzöld sudár-fenyő tű-levelével. Tied lesz a kertek minden virága, a

Vége van a vakációnak. Átizzadtuk a nyár kánikuláját és most megkönyömbölve nézünk elébe a közlő ősznek. Mikor a természet kezd haldokolni, a kihalt főváros ép akkor kezd megelevenedni.

Jönnek a diákok pirosan, egészségesen, napsütötte arcokkal; no meg a tarisznyával, a mit a gondos mama bizonyára, nem hagyott üresen. Hangosak lesznek az utcák, mihelyt lerázták magukról az ut porát és mihelyt a papa elűnik a láthatáron. A borbélyok ugyan dörzsölik a tenyerüket, mert lesz bőven kereset, minthogy minden jóra való baleknek, ha egy szál szőr sincs az arcán, kötelessége a borotválkozás. No meg is nyuzzák irgalmatlanul a szegényt, a ki bizonyára azt gondolja, hogy már ilyen a borotva. De meg a hordárok is mosolyognak az utcasarkokon. Már oly régen nem hordta azokat az illatos levélkéket, a melyekért két helyen szokott borra valót kapni.

Hát még a diákság Mekkái, a kávéházak! Nem is marad egy is üresen. Hány dákó fog eltörni ebben az esztendőben, arról a statisztikus se tudna számot adni. De nem is csoda, mikor a mi Absztrakt itt hallgatják a jogot. Hát hiszen mondta is az egyszeri öreg ur a fiának, hogyha még egyszer megbukik, sőt fő a lába szárába. Valószínűleg kriminális hangulatban lehetett. Hanem azért az ilyen fenyegetés nem alterálja a gyereket. Legfeljebb mikor Pulszkyhoz kerül rigorózumra, hát akkor izzad annyit, a mennyi tiz esztendőre elég volna máskor.

No de elég abból annyi, hogy visszatér az élet a fővárosba. Hullanak a korzóra az akácok levelei megsárgultan, fonnyadtan; de hát már mi fővárosiak olyanok vagyunk, hogy nem a fecskék érkezését, hanem azok távozását látjuk szívesen. Mert a mikor az első fecske megjelenik valamelyik ereszben, akkor a város színe-java kivándorol a zöldbe, s alig marad itt egy pár magamfajta tollrágó, s mikor az utolsó fecske is itt hagyja a fészket, akkor már hurezokodnak befelé a falukról, akkor már élénkül a város, akkor már kezdünk élni. Először is a diákok mutatkoznak. S ha már itt vannak, jönnek utánuk a többiek sorban, egymás után.

Megnyílnak a színházak, mert már lesz publikum, a melynek felét ugyanis majdnem mindig a diákság teszi. A népszínház még Szent Istvánkor nyitották meg. A héten pedig Teleki László Kegyezcével meg fog nyílni a nemzeti színház is. Az opera azonban csak később, mivel annak a közönsége a legutolsó.

Nem is igen vágyik most különben senki a télen szufolásig tömött fővárosba, mert egészen meg van rémülve azoktól a kórahírtektől, a melyek az újságok révén — talán nagyitva is — elterjedtek. A hamburgi koleráról szóló tudósításokat egész vastag betűvel szedik, hogy azonnal magukra vonják az olvasó figyelmét.

Minálunk, a fővárosban a védekezés céljából mindent megtesznek s hozzánk a

bánatos árvácska, a kellemes illatu, pirosuló rózsá, a csalfa folyondár. Tied lesz minden, édes Hajnal. Mosolyogj rám! Meglátod, hogy felderül minden!

A Hajnal hallva a Föld sóhaját, feladta rózsá-ábrázatját az éj palástja alól s lemosolygott a Földre.

A Föld tovább könyörgött. Édes Hajnal, szeress is! Láod milyen szép most minden. A virág kinyitott, a bimbó felpattant. Kellemes szellővel elkezdte cirógatni a Hajnal arcát. Azután egy szép csillagot tűzött a Hajnal kebelére, minek nagyon, de nagyon megörült a Hajnal. Mosolygott, édesen, gyönyörű szeméből csak úgy hulltak a gyöngy-könyűk. Azután egyet biletett könnyű szarván s leszállott a földre, könnyedén, mint lehetet, megcsókolta a Földet. A hol megcsókolta, ott fakadt ki az első bokor pünkösdi rózsá!

Gurgó.

Levai libák.

Ita: K. J.

Végül pedig azt gondolta magában Kuczuk uram, hogy jó fogást csinált. A legszébbet kiválasztja magának, a többit pedig elküldi Stambulba. Szemügyre vette a diszes csapatot és volt annyi esze, hogy a hajadonok vezérét, Tornai Szabó Etelt találta a legszebbnek. És mindjárt nyájaskodni kezdett vele.

— Hát elhoztátok a libákat, ugy-e? No szép! Ördög vigye a libáit. Eresszszétek el az udvaron. A kukták majd összefogdosák, a mikor kell. Hanem ti csak tegyétek magatokat kényelembe.

— Dehogyan teszszük, haza kell nekünk mennünk. Várnak reánk odahaza,

kolera csak a legrosszabb esetben juthat el, a mikor már Bécs régen az ő áldozatául esett.

Tegnap nagy riadalmat okozott, hogy Hamburgból egész család érkezett ide, a kit a bécsiek a határon átértesztettek a nélkül, hogy rubáikat fertőtlenítették volna. De azért nálunk igen kielégítő az egészségi állapotok s így nincs ok az aggodalomra, mert nálunk az utasokat ugyancsak dezinficiálják, hogy csak úgy prüszkölnék tőle.

Általában pedig eismert tény az, hogy a magyar embert ritkán bántja a kolera, mert nagyon tiszta nép, kivált a mi falusi népünk, másodsor meg a rendes életmódjától csak nagy ritka esetben tér el, lakodalom- vagy keresztelőkör, esztendőben egyszer.

Ismerek egy gazdát, a ki mindig azt mondja, hogy oda se a bajnak, a paprikától megveszekedik a kolera. Lévé az ő életmódja paprikás.

Az idén lesz ellene óvszerünk. Azt mondják, hogy jó borok lesznek az idén. Dícselkednek itt-ott, hogy sok is lesz. No legalább az a hallatlan magasra csigázott ár le fog esni. És hozzá még minden keresmáros annyira elkeresztelte, hogy ezt az elkeresztelési kérdést nem ártana egy kicsit megbolygatni.

Igaza van annak a régi ábécének, mely szerint a „b” betűből csak hármat kíván a magyar: bort, buzát, békességet. De valljuk be őszintén, hogy nem is rossz ez a kívánság.

Fővárosi levelező.

Különfélék.

— **A beiratások** e hó elsején vették kezdetüket városunk összes iskoláiban. Vége lett a nagy vakációnak s a naptól barnára süttött diákok, a kik két álló hónapig élvezték az arany szabadság napjait, már bevonultak a muzsák hajlékaiba, hogy újra hozzáfogjanak a komoly munkához. Városunk utcái — kivált a Szechenyi-utca — a hét utolsó napjain telve voltak a vidékről bejött jóképű szülőkkel, a kik az egyes intézetek felé vezették gyermekeiket beiratni. — **A beiratások** a mai nappal többnyire véget is érnek. Ma a főgimnázium, holnap pedig a r. kath. iskolák „Veni Sancte”-ja lesz és holnap és holnapután megkezdődnek a rendes előadások. — **A főgimnáziumba** — mint értesülünk — eddig összesen: **229** tanuló iratkozott be; és pedig: az I. osztályba 55; a II. o. 37; a III. o. 34; a IV. o. 23; az V. o. 20; a VI. o. 28; a VII. o. 11 és a VIII. osztályba 21.

— **Honvédeink** néhány napi gyakorlat után tegnap indultak el Nyitrára az őszi gyakorlatokra. Az összes létszám 20 tiszt és 380 legény, a kik a sátoraióban lesznek elhelyezve. Előbb Nagy-Lapásnál harczgyakorlattal fogadták a nyitranak a mi zászlóaljunkt; este pedig a tiszt kartársas vacsorával és mulatsággal várták az ottani tisztet.

— **Haláleset.** Polyák Bonaventura,

— Dehogyan mentek. Nem azért jöttetek, hogy elmenjete. Elmentek ám, de nem haza, hanem Stambulba. Isztok sörbetet, szivtok illatos dohánnyt és kaptok a nagy úrtól sok-sok drágaságot.

— Tartsa meg a nagy ur az ő kincsét. Nem kell nekünk semmi belőle.

— Nem-e? — És olyan józün mosolygott hozzá. Odalépett a leányhoz és az állat meg akarta csipni. Hanem az egy lépést visszalépett.

— Hozzám ne nyuljon! De ekkor már a hangja fenyegetővé vált.

— Ejnye, te kis hiba! Átfogta a leány derekát, hanem ez úgy lökte el őt, hogy hanyatesett s a lábát az égnek tartotta.

Orditva kelt fel s dühtől tajtékozott a szája.

— No jó! Ti sziszegő libák. Hát nem küldlek Stambulba. Hanem lesztek az én szolgálóimnak szolgálói. Nem fogtok inni sörbetet, hanem uraitok talpát fogjátok csókolni; nem lesz részetek illatos dohánnyal telt pipában, hanem a szárát annál többször fogjátok megkostolni!

Meg akarta rántani a kerevet mellett lecsüngő selyemzsinórt, hogy előcsengesse szolgáit, hanem bizony a hajadonok vezére egy cseppet sem látszott megijedni.

— Csak rántsd meg azt a zsinórt! Hanem abban a pillanatban, a mikor a legelső pogány ide belép, te abban a pillanatban fogod át lépni a másvilág küszöbét.

És negyvennyolcz tör fenyve villant meg egyszerre.

Hanem azért Kuczuk még is csak megrántotta a zsinórt. De mire a legelső eunuch benyithatta volna az ajtót, sziven találva egy jól irányzott tőr szuráatól, hal-

gróf Breuner Ágost zelizi uradalmának dérek számtartója, vármegyénk bizottsági tagja. folyó hó 3-án reggel, hosszas betegség után elhunyt Zelizén. A boldogultnak halála az egész vidéken őszinte részvétet keltett. — **Aldás porain!** — Mélyen sujtott özvegye szeretett férje elhunytá felett érzett mély fájdalomának a következő gyászjelentésben ad kifejezést: „Polyák szül. Keller Mária fájdalmas szívvel jelenti hön szeretett férje: Polyák Bonaventura urnak, gróf Breuner Ágost uradalmi számtartója, Barsvármegye bizottsági tagjának folyó hó 3-án reggel fél kilenc óraker hosszas betegség és a halotti szentségek többszöri ájtatos felvétele után bekövetkezett halálát. A boldogultnak hült tetemei f. hó 5-én délután 5 óraker fognak a zelizi rom. kath. temetőben eltemettetni, az engesztelő sz. misé-áldozat pedig az elhunytnak lelkéért szept. 6-án reggel 8 óraker fog a zelizi rom. kath. templomban a Mindenhatóknak bemutatatni. Zeliz, 1892. szept. 3-án. Áldás emléken!”

— **A lévai iparos olvasókörnek** ma egy hete rendezett estélye minden tekintetben igen jól sikerült. A közönség majdnem teljesen megtöltötte az „Oroszlán”-vendéglő nagytermét és a kánikulai hőség daczára szilárdan kitartott; türelmessel és élvezettel hallgatta végig a hét számból összeállított érdekes műsort, a melyet **Lovás Milka** szavalata nyitott meg, a ki Seyfried Ernőnek „Erzsike” című költeményét szépen és meleg érzéssel adta elő. — A második számot felolvasás képezte, a melyet **Jaross Ferencz** tartott. A felolvasó értekezésének bevezető soraiban rövid visszapillantást vetett a kör egy éves fennállására és eddigi hasznos működésére, a mi által — a mellett, hogy tagjaiban erősen gyarapodott — a városnak számottevő s helyes irányban működő egyletei közé emelkedett. — „A divat és ipar”-ról szóló, jóízű humorral fűszerezett felolvasásával mindvégig a legderültebb hangulatban tartotta a közönséget. — A felolvasást **Gimessy Mariska** szavalata követte, a ki Tóth Kálmán „Szilágyi Erzsébet” című költeményének szabatos előadásával igen szép sikert aratott. — **Koskó Gyula** Vida Jánosnak „Szerelemi vallomása”-ával többször vig mosolyra derített a hallgatóságot. — **Nyiredy Vilma** Arany Jánostól szavalta „A méh románczát”. A szép, kis költemény a szavalóban jó előadójára talált. — Hatodik számnak **Fekete Nina** szavalata következett, a ki Tarkányi „Koriolán”-ját jó felfogással s mélyen átérzve adta elő. — A műsort **Gabányinak „A tolvaj”** című, s **Tóth Kálmán** által kifogástalan ügyességgel előadott monológia fejezte be, a melylyel az előadó valóban élvezetes perczeket szerzett a közönségnek, a mely minden szereplő iránt a legnagyobb elismeréssel adózott s hosszantartó tappsal jutalmazta mindegyiket. — A műsor bevégezte után megkezdődött a táncz, mely a legvidámabb hangulatban kiválóan kiríradt tartott.

— **Helyes intézkedés** a rendőség részéről, hogy a gyümölcsös kofákat a Laczi-konyha aszfaltja mellől a nagyvendéglővel szembe, az országot mellé telepitette át;

dokolva rogyott a keleti szönyegekkel leterített padozatra.

— **Es most utánam, leányok!** A meglepett eunuchokat jobbra-balra taszigálva, utat törtek maguknak. Épen a kapunál találkoztak apáikkal és a többi férfinnel, kik fegyveresen rohantak a várba.

A vár udvarán szétesztett libák hangos gágogással iramodtak hazafelé. Eperjesi uram pillantotta meg a legeisőt. Az ő kedvencz szürke gunara volt. Szaladt is mindjárt a biróhoz.

— **Baj van!** Hazajöttek a libák; hanem a mi szépséges, hajadon lányaink ott maradtak ám.

— **Tyüü!** Fikkom teremtette! Millió kartács és így!

Egy pillanat alatt talpon volt az egész város. Minden fegyverfogható ember a várba sietett fel. Ki a lányáért, ki meg a választottjáért. Es éppen a legjobbak jöttek. Ha még pár perczet késnek, már későn jöttek volna, mert akkorra már az ő piros lányaikból fehér halottak lettek volna.

Egész nap tartott az utcai harez. De estére tiszta volt a vár a töröktől, a mit nem is késett **Tornai Szabó János** ur a magyar hadak fővezérének tudomására hozni. S a nagy nap emlékére másnap minden templomban hálaadó isteni tiszteletet tartottak.

És lön a lévai libáknak hire és dicősége és messze elterjedt az egész világon.

Eddig szól a krónika. Mi lett azután a szép leányokból, mondjam-e tovább? Hiszen megmondja a nóta:

„A szép asszony szép lányból lesz...”

(Vége.)

ezen intézkedéssel el lett érve az, hogy a városnak eleje és az aszfalt ozental nem lesz tele gyümölcshulladék- és dinnyeéljával; intézkedése azonban csak akkor lesz teljes, ha még a Laczi-konyhák bódéinak bérleti által is gondot fordított a konyha előtt elfutó járda tisztántartására.

— **Ez évi bortermésünk.** Már néhány év óta nincs rendes szüretünk; tavaly nagyon kevés borunk termett majdnem országszerte s az idén még kisebb lesz a hozam, mert a szőlőknek csak mintegy 30 százaléka fog termést adni. A mult évi termés megközelítőleg 3 millió hektoliter volt. Nem szükséges fejtegetnünk, hogy mily jelentőségű az hazánkra nézve, ha oly kevés bor terem, mint az utóbbi évekből. Az idei borterméskilátások nagyon rosszak; kivétel alá csak egy-két vármegye, illetőleg járás esik, a hol még türethető, részben középszerű termésre számíthatnak. Körülbelül 50—60 ezer holdra rug az a szőlőterület, a hol eléggő termés mutatkozik és 40 ezer holdra, a hol türethető hozamot remélnék; 100 ezer holdon gyöngye, és 100 ezer holdon abszoluto nincs termésre kilátás. A mult években közel másfél millió hektoliter bort vitünk ki s most legalább annyit kell behoznunk. — Léván és vidéken is nagyot csappant a szőlőgazdák reménye; mert míg a tavasszal, de még június- és júliusban, egész az utóbbi hónap közepéig, a szőlő szépen fejlődött s ha nem is bő, de legalább helylyel-közzel türethető termést várhattak, ma már a szőlő javarésze tönkre van téve a nagy hőségtől, a mely a peronospora által leveleiktől megfosztott vesszőkről teljesen leperzselt a fürtöket úgy, hogy hegyeink legtöbbször csak olyan szomorú lesz a szüret, mint a mult évben volt.

— **Gyászhir.** Nagy és pótolhatatlan veszteség érte dr. Polyá Józsefet, Barsvármegye t. főorvosát és nejét, szül. **Ehrenfeld Zsófia** urnót, kiknek **Béla** nevű, 10 éves kedves fiuk, mult hó 30-án, egy heti kínos szenvedés után, difteritiszben meghalt Léván. A mélyen sujtott szülők nagy fájdalmát enyhítse némileg ama tudat, hogy fiuk elhunytá igen széles körben a legösszintébb részvétet keltette s hogy fájdalmukban gyermekeiken s rokonokon kívül osztozik az egész város közönsége. — A béke angyala lebegjen porrai felett!

— **Gyilkosság.** **Mészáros János**, kiscserei születésű, 42 éves, jómódú gazdember, f. hó 22-én éjjel, Töhöly községben a saját magtárában eddig ismeretlen tettes által orozva megátámadott s egy fejszével a fején oly súlyosan meglett sebesítve, hogy ennek következtében mult hó 29-én, a lévai kórházban — a hová gyógykezelés végett beszállítottott, — meghalt.

— **Vasuti hír.** Az Aranyos-Maróth-Nagy-Surány között építendő vasut engedélyére nézve a tárgyalásokat a kereskedelmi miniszteriumban — mint értesülünk — már befejezték és a feltételeket a miniszter helybenhagyta. A kaucziót az engedmények a központi állampénztárba már elhelyezték s így ezen vasut mielőbbi kiépítésének semmi sem áll útjában.

— **Tánczvigalom.** Az újbányai kaszinóegylet f. hó 8-án saját helyiségében tánczvigalmat rendez. — Beléptidj: személyenkint 1 frt; családjegy 2 frt 50 kr. — Kezdeté esti 8 óraker.

— **Az önkéntesek rangja.** Az egyéves önkéntesek do'gában a közös hadügyminiszter új rendelkezést bocsátott ki, mely szerint nem lehetnek czimzetes altisztekké azok az önkéntesek, a kik a kezelési szakban vagy az élelmezési csapatoknál töltik ki esztendőjüket. Ellenben czimzetes szakaszvezetőkkel kell kinevezni az olyan önkénteseket, a kik a tiszt vizsgálatot előreláthatólag le fogják tenni.

— **Lakatos Sándor**, a ki jóhírű zenekarával évről-évre Korytniczán tölti a fürdő szezonját és ott bandaja kitűnő játékával és zamatos nótáival sok élvezetes órát szerre a fürdőző közönségnek, — mint értesülünk — e hó 7-én jön haza Lévára.

— **Szülőoltványok eladása.** Az állami szülőtelepeken körülbelül 1 millió darab filoxerának ellenálló, amerikai fajta szülőoltvány van. Ezeket őszkor eladják. A gyökeres szülőoltványok és fásoltványok ára ezenként 120 frt, a sima zöldoltványoké 60 frt. Megrendeléseket október elsejéig fogad el a földmívelésügyi miniszterium.

— **A lévai magy. kir. adóhivatalnál** — mint értesülünk — 1 frt rapidíjjal javadalmazott, állandó, díjnoki állomás jött üresedésbe; akik ezen állást enyerni ohajtják, személyesen jelentkezzenek a kir. adóhivatal főnökénél.

— **Az ideai kávétermés.** A kávé nagy számú barátainak jó hírt jelentenek Braziliából. Az ideai kávétermés olyan bőségesnek ígérkezik, hogy még a tavalyi gazdag termést is föltulmálja. Kivételre már vagy 300,000 zsáknnyt adtak el. Hogy olcsóbb is lesz-e majd a kávé, az más kérdés.

— **Öcső fenökő.** Az eltört iskolai palatáblákat igen jól fel lehet használni fenökőeknek. Ugyanis azokat egy vonalzó és egy hegyes szög segítségével tetszés szerinti alakra lehet felszabni, a midőn azok oltókések fenéséhez igen alkalmasak lesznek.

— **RÖVIDHIREK. — A kereskedelmi miniszter** felhívta az összes hatóságokat, hogy a külföldre szóló hivatalos leveleket bérmentesítsék, mert ezeknek külföldön nincs portómentességük s a fölmerülő porto és pótdíj, valamint a sokszor jelentékeny költség is az illető feladó hivatalt terheli. — **A békekongresszus** e napokban véget ért Bernben annak kimondásával, hogy szükséges egy nemzetközi vita-elintéző bizottság felállítását és hogy a kormányok a hadüzenetekhez kérjék ki a népek beleegyezését. — **Harminczhat iparágat** jelenleg a magyarországi börtönökben s az igazságügyminiszter felhívta a közoktatásügyi minisztert, hogy olyan cikkekkel, melyek fegyencmunkával állíthatók elő, a fegyintézeteknél rendelkezjen meg. — **Az új koronak** október hó 4-én helyezik forgalomba. Az első példányokat e napon adják át a királynak, a ki az napjéppen névnapját üli. — **Vaszary Kolos** hercegprímás már aláírta azt az okmányt, melyben az esztergomi állandó hid létesítése érdekében a mostani hajóhid s a megfelelő vízjog jövedelméről egyszer s mindenkorra lemond. — **Oroszország** két nagyobb kerületben százezer embert ismét éhínség fenyeget. — **Meghosszabbítás.** A nyitramegyei gazdasági egylet a Nyitrán október hó 8. és 9-dik napjain rendezendő állatkiállítás és lövészverseny bejelentési határidejét szeptember 15-dikéig meghosszabbította. — **A hercegprímás** följajánlotta egyik esztergomi házat Baross Gábor özvegyének lakásul. A miniszter özvegye elfogadta a főpap ajánlatát s családjával már legközelebb Esztergomba költözik. — **Az országgyűlés** szeptember hó 26-án fog újra összeülni s a kormány azonnal előterjeszti a jövő évi költségvetést; a delegátusokat is azonnal megválasztják. — **Leo pápát** jubileuma alkalmából szinaranyból készült trónussal akarják meglepni.

APRÓBÁGOK.

— **Rovatvezető Zuhany.** — Megnyugtató. Egy parasztlány De akarja iratni a fiát az elemi iskolába. — Tanító: Hiszen ez a gyerek úgy hebeg, hogy érteni sem lehet a szavát. — **Asszony:** de csak akkor, ha beszél!

— **Ez is ok.** Tanító: No, Gyurka, hát megint eljöttél az iskolába? — **Gyurka:** El hát! de ha a kis testvérem nem vertem volna meg, hát még most is otthon maradhattam volna.

— **Félreértés.** Költő: Ha megengedi nagysád, egy legközelebb elhozom Múzsám legutolsó szülőjét — **Hölgy:** Nem is tudtam, hogy ön nő; és a kiesike tud már járni?

KÖZÖNSÉG KÖRÉBŐL.

Köszönet-nyilvánítás.

A családomban történt gyászeset alkalmával a nagyra becsült közönség részéről tapasztalt általános részvétért minden kinek külön-külön halántak kifejezni képtelenek lévén, ezen általános részvét őszinte nyilvánításáért a legbensőbb és leghálásabb köszönetünknek ezen sorok által adunk kifejezést.

Léván, 1892. szept. 3.

Dr. Polyá József és családja.

Lévai piaczi árak.

Rovatvezető: Kónya József városkapitány.

Buza: m.-mázsánként 6 frt 8) kr, 7 frt — kr. Kétszeres 6 frt — kr. 6 frt 30 kr. Rozs 5 frt. 20 kr. 5 frt 70 kr. Arpa 5 frt. — kr. 7 frt — Kukoricza 5 frt 20 kr 5 frt 50 kr. Bab 5 frt 50 kr. 6 frt —kr. Zab 5 frt 80 kr. 6 frt — kr. Lencse 6 frt 50 kr. 6 frt 80 kr. Köles 4 frt — kr. 4 frt 50 kr.

Nyilttér.

I.

Fekete, fehér és színes selymeket méterenként 45 krtól 16 frt 65 krtig sima és mintázott mintegy 240 különböző fajta és 2000 különböző színben szállít, megrendelt egyes öltönyökre, vagy végekben is postabér-és vámentesen **Henneberg G.** (cs. kir. udvari szállító) selymgyára **Zürichben**. Minták postafordulóval küldetnek. Svájcba czimzett levelekre 10 kros bélyeg ragasztandó.

II.

Nehéz kór

(epilepsia)

visszasés nélkül gyógyítható. A tudomány ezen csodálatos vívmányát ezek igazolják. Kimerítő értesítések válasz — bélyeggel ellátva —

„Office Sanitas“ Paris

30, Faubourg Montmartre czim alatt intézendők.

KIS HIRDETÉSEK.

Hirdetésekre hű-ebb felvilágosítást Nyitrai és társa kiadócéggel, ki levélbeli tudakozásra postabélyeg beküldése mellett azonnal válaszol.

E rovatban minden szó egyszeri beiktatás 3 kr. kerül; bélyegdíjban — a lakás megjelölése mellett — fizetendő minden egyszeri beiktatásért 37 kr.

Kiadó lakás

4 szoba, konyha, kamra és mellékhelyiségből álló lakás f. évi november 1-től kiadó. Felvilágosítással szolgál a tulajdonos özv. Uhrinné Léván 172 2-2

DENATURÁLT SZESZ

kapható 170
KERN TESTVÉREKNÉL Léván.

1892. évi 927. sz.

Zabszállítási felhívás.

A körmöczbányai m. kir. bányahivatalnak 1892/93-ik évre ötszáz (500) hektoliter jöminőségű zabra szüksége lévén, felhivatnak a szállítani szándékozók, hogy 50 krajczáros bélyeggel és egy kilogramm zab mutatványval ellátott írásbeli ajánlataikat f. évi szeptember hó 20-ig ezen kir. bányahivatalnál nyujtsák be.

Kiköttek pedig erre nézve:

1. Hogy az ajánlott ár métermázsánként betűkkel és számokkal kitüntetve legyen és követeltetik, hogy a zab hektoliterenként 42—44 kilogramm súlylyal bírjon.

2. Óvadék fejében a felajánlott zabmennyiség értékének 5%-ja készpénzben, vagy elfogadható értékpapirokban az ajánlathoz csatolandó, mely óvadék az ajánlat elfogadása esetében a szállítás kifogástalan teljesítése után vissza fog szolgáltatni.

3. Határozottan kijelentetik, hogy oly zab, mely nem bír a kikötött hektoliterenkénti súlylyal, vagy mely minőségére nézve az átvevő bizottság által bármely okból kifogásoltatnék, átvétetni nem fog.

4. Köteles vállalkozó az általa felajánlott zabmennyiséget legkésőbb f. évi október hó 15-ig saját költségén a városon kívül fekvő bányászati magtárba beszállítani.

5. Kiköttek még, hogy a körmöczi m. kir. bányahivatal magának a jogot fentartja, miszerint a beérkező ajánlatok közül bármelyiket tetszése szerint elfogadhassa, és esetleg valamennyi ajánlatot vissza is utasíthasson.

6. A beérkezett ajánlatok fognak f. év szeptember hó 21-én délelőtt 10 órakor a m. kir. bányahivatal tanácstermében felbontatni és tárgyalatni.

Bővebb felvilágosítás a m. kir. bányahivatal irodájában a hivatalos órákban megszerezhető.

Magy. kir. bányahivatal.

Körmöczbányán, 1892. évi aug. 18 án.

173 3—2

CSIK JÓZSEF

cs. és kir. kizárólag szabadalm. első szerémi portland-cement és vízhatlan mészgyár BECSINBAN.

Központi iroda és raktár: BUDAPESTEN, V., Rudolf-rakpart 8.

ajánlja a t. építész és építőmester urak, építkezési vállalatok, földbirtokosok, községi és egyházi előjáróságok, valamint a n. é. építő-közönség becses figyelmébe saját gyártmányu

Portland-cement és vízhatlan meszet

melyek mindenkor egyenlő jó minőségben szállítanak. — Árjegyzékek s magyarázat kívánatra készséggel megküldetik. 14. 38—23

Páris. 1867. Bronz érem.	Kecskemét, 1872. Ezüst érem.	Ujvidék, 1875. Arany érem.	Szeged, 1878. Érdem-érem.	Trieszt, 1883. Arany érem
-----------------------------	---------------------------------	-------------------------------	------------------------------	------------------------------

A t. cz. szülők szives figyelmébe!

150 6—6

ROSZULEGH ETELKA

intézettulajdonos és igazgató, a mélyen tisztelt szülőknek, gyámoknak és a nevelésügy iránt érdeklődő t. cz. közönségnek szives figyelmébe ajánlja a

POZSONYBAN, (Vásár-tér, 46. szám alatt)

tulajdonában levő s a nagyméltóságú vallás- és közoktatásügyi m. k. miniszteriumtól engedélyezett hatosztályu elemi iskolából, két felső osztályból, ipartanulóműhelyből és ismétlőiskolából álló leánynevelő- és tanítóintézetét. — A beiratás augusztus hó 24-én, az iskolai év pedig szeptember hó 5-én kezdődik. — Felvételtre számíthat minden hat éves és idősebb gyermek, mint bennlakó, félkosztos vagy bejáró. — A bennlakó növendékek teljes ellátásért az iskolapénzen kívül, egy iskolai évre 300 frtot fizetnek. — A beiratási díj, az egész iskolai évre, bennlakó növendékeknek 5 frt, bejáróknak 2 frt 50 kr. — Az iskolapénz az I. és II. osztályban havonként 3 frt, a III. és IV. osztályban 4 frt, az V. és VI. osztályban 5 frt, a két felső osztályban 6 frt, az ipar- és ismétlő-iskolában 5 frt.

Értesítővel vagy szükséges felvilágosítással szivesen szolgál az intézet igazgató tulajdonosa.

Cognac-quint-kivonat.

Kitűnő, egészséges és tartalmas cognac pillanat alatti készítésére, mely a valódi francia cognactól semmiben sem különbözik, ajánlom e jónak bizonyult különlegességet. — Ára 1 kilónak (elég 100 liter cognac készítésére) 16 frt o. é. Készítési utasítás ingyen mellékeltek. Legjobb sikerért és egészséges gyártmányért kezeskedem.

SPIRITUSZ MEGTAKARITÁS

érhető el felülmulhatlan pálinka-erősítő-kivonatom által: ez az italoknak kellemes, erőteljes izet ad és csakis nálam kapható. Ára kilónként 3 frt 50 kr. ((600 - 1000 literre) használati utasítással együtt.

E különlegességeken kívül ajánlom még valamennyi essenciámat, rum, szilvápálinka, törköly, fűkeserű, valam. a létező likörök, szeszesitalok, eczet- és bor-eczet, készítésére felülmulhatlan minőségben. Készítési utasítások ingyen mellékeltek.

Árjegyzék ingyen. — Egészséges gyártmányokért kezeskedem vállalom.

POLLAK KÁROLY FÜLÖP

essencia-különlegességek gyára Prágában.

(Tisztes képviselők kerestetnek.)

130 50—7

ÉRCZKOPORSÓ FŐRAKTÁR KERN TESTVÉREKNÉL LÉVÁN
BESCHORNER A. M.

első cs. kir. esztr.-magyar-, német-, francia-, olasz és orosz szabadalmazott ércz- koporsó gyárából.

Disz-fakoporsók gyermekek részére 3 frttól, felnőttekné 8 frttól fellelé.

Ezen szabadalm. ércz- koporsók Európában majd minden egészségügyi

hatóságok által nemcsak a hullák szállításához, de leginkább légmentes-ségtük miatt, mi által az ártalmas légszesz (hultaméreg) kigőzölését akadályozzák a legjobban ajánlatnak.

Szép kiállítása, gazdag díszítése, olesósága, tartóssága, sir- és sirboltokban, használhatósága ezen gyártmányoknak kivitták minden művelt országban a legnagyobb elterjedést.

Ugyszintén siremlékek, kereszték, szemfedelek, párnák, koszorúk, szalagcsokrok stb. nagy választékban jutányos áron kaphatók.

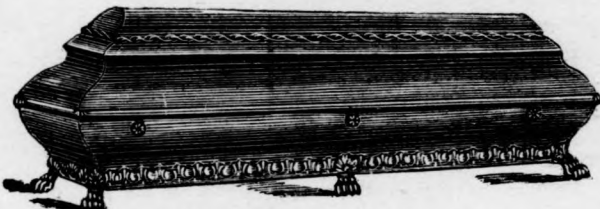
Kern Testvéreknél Léván.

73 12—11

ÜZLET MEGNYITÁS.

Alulírott van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy helyben (Petőfi-utca) Friedmann Samu-féle házban

fa- és ércz- koporsó raktárát

nyitottam. s azokhoz megkivántató felszerelések. u. mint szemfedelek, párnák, ingek, virágok, koszorúk stb. nagy választékban jutányos áron kaphatók.

Midőn fenti vállalatomat a n. é. közönség kegyes pártfogásába ajánlani bátorkodom, egyszersmint értesitem, hogy mindennemű butor- és épületasztalos munkára is vállalkozom, a kor igényeinek megfelelő legdiszesebb kivitelig.

Szives megbízásait kérve, vagyok

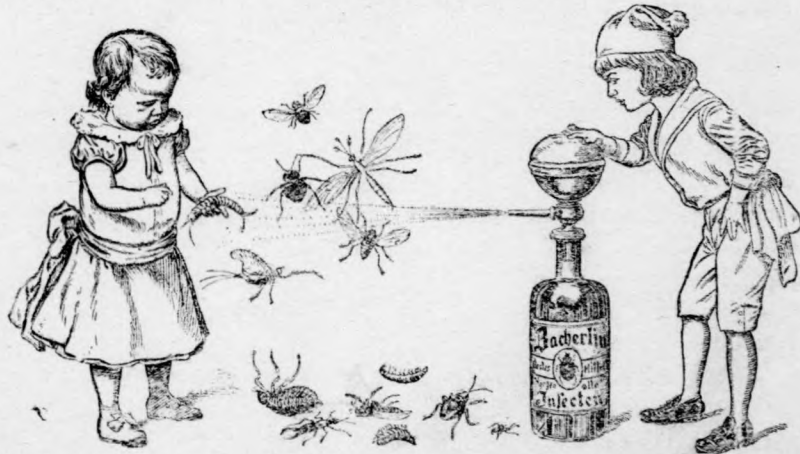
mély tisztelettel

Tápay János

71 12—9

asztalos mester s raktártulajdonos Léván.

„ZACHERLIN“
legjobb szer mindenféle rovar ellen.

Kapható: Léván Boleman Ede és Medveczky Sándor gyógytárakban, Kern Testvérek és Frommer S. fűszerkereskedésekben. — Dembo Károly Ipolyságh és Czervinka M.-nél Ujbányán. 62. — 3

SCHLICK-féle

vasöntöde és gépgyár részvénytársaság BUDAPESTEN.

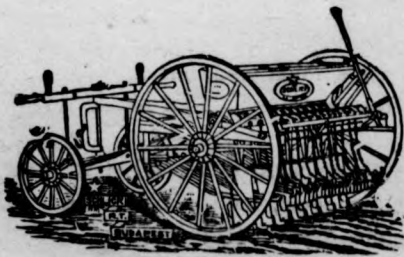
Gyár és irodák: VI. kerület külső Váci-ut.

Városi iroda és raktár: Podmaniczky utca 14. — Fiók raktár: Kerepesi-ut 77

Gőz- és járgánycséplő-készületek

számos első díjjal kitüntetett

szab. SCHLICK-féle 2 és 3 vasu ekék, mélyítő- és egyetemcs acél-ekék, eredeti SCHLICK és VIDATS-féle egy vasu ekék, talajmivelő-eszközök, valamint

Schlick-féle szab. „Haladás“ sorbavetőgépek, Takarmánykészítő gépek, darálók, őrlőmalmok és mindennemű gazdasági gépek. Eredeti amerikai kévekövű és marokrakó arató-gépek és fűkaszáló-gépek szállítató mezői vasutak stb.

Előnyös fizetési feltételek. Legjutányosabb árak.

Árjegyzékek ingyen és bérmentve.